OFFICIA PROPRIA

FOEDERATIS PROVINCIIS

AMERICÆ SEPTENTRIONALIS

CONCESSA.

MECHLINIÆ.

P. J. HANICQ, SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE ET ARCHIEP. MECHL. TYPOGRAPHUS.

MDCCCXLVII.

den jager van onze bende te doen dooden. Alzoo verging het voor eene van hen en voor verscheydene andere vogelen, waervan wy de eene schoten om 's avonds in onzen [illegible]vst-pot gestoken te [illegible]n, de ander [illegible]

Dit gaet te verre, zult gy zeggen, daer [illegible] geheym onder; want die vruchten en voo[illegible] selen [illegible] Indië niet te vinden, [illegible] [illegible]len berg [illegible]

OFFICIA PROPRIA

FOEDERATIS PROVINCIIS

AMERICÆ SEPTENTRIONALIS

CONCESSA.

PARS HIEMALIS.

MECHLINIÆ.

P. J HANICQ, SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE ET ARCHIEP. MECHL. TYPOGRAPHUS.

MDCCCXLVII.

KALENDARIUM.

DECEMBER.

xviij. Expectatio partus B. M. V. Duplex majus.

JANUARIUS.

xxiij. Desponsatio B. M. V. Duplex majus.
Feria vj. post Cineres. De Passione D. N. J. C. Duplex majus ad libitum.
Officium SS. Sacramenti. Semid.
Officium Conceptionis B. M. V. Semid.

OFFICIA PROPRIA

FOEDERATIS PROVINCIIS

AMERICÆ SEPTENTRIONALIS

CONCESSA.

PARS HIEMALIS.

DIE XVIII. DECEMBRIS.
Expectatio partus B. M. V.
Duplex majus.
Omnia ut in fine Breviarii.

DIE XXIII. JANUARII.
Desponsatio B. M. V.
Duplex majus.
Omnia ut in fine Breviarii.

FERIA VI. POST CINERES.
De Passione D. N. J. C.
Dupl. maj. ad libit.

Ad Vesperas, Aña.

Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Psal. Crédidi, qui est secundus in Vesp. Feriæ ij.

Aña. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus; dum loquébar illis, impugnábant me gratis. Psal. Ad Dóminum cum tribulárer, qui est quartus, ibid.

Aña. Ab homínibus iníquis líbera me Dómine. Psal. Eripe me, cum sequentibus per ordinem in Vesp. Fer. vj.

Aña. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem. Psal. Dómine clamávi.

Aña. Considerábam ad déxteram et vidébam, et non erat, qui cognósceret me. Ps. Voce mea.

Capit. ut ad Laudes.
Hymnus.

Moerentes óculi, spárgite lácrymas,
Et luctu résonent íntima córdium,
Illátas réfero Número ab ímpiis
Pœnas et fera vúlnera.

Accíncta heu! gládiis turba satéllitum
Arréptum Dóminum fústibus ímpetit:
Nunc cædit cólaphis, nunc quatit hórridis
Divínum caput íctibus.

Haud finis scéleri: tráditur ímprobo
Christus carnífici; nec mora, bárbarus
In Regem Súperum non timet ímpio
Ausu vértere déxteram.

Audíte, o pópuli: Numen amábile,
Manánte ex húmeris úndique sánguine,
Lictóris rábidi sústinet ímpetum,
Et vocem premit ínnocens.

Quis non illácrymet? Jam nova cóndidit
Torménta indómitæ gentis iníquitas;

Infígit cérebro, proh dolor! éfferis
Sertum véribus ásperum.
Heu crimen! tráhitur fúnibus ímprobis
Funésti Dóminus supplícii ad locum,
Illic oppétiit fúnere, spíritum
Patri restítuens suo.
Passo pro míseris tam fera vúlnera
In terris résonet débita glória;
Sacrúmque assídue nomen in æthera
Humánum genus éfferat. Amen.

℣. Oblátus est quia ipse vóluit.
℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Magnificat, Aña.

O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Oratio ut ad Laudes.

Et fit com. Feriæ.

In fine Hymnorum dicitur:

Sit laus Patri ac Paráclito,
Natóque Patris único,
Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salútis sánguinem.
Amen.

Ad Matutinum, Invitator. Christum Regem crucifíxum * Veníte, adorémus. Psalmus. Veníte, exultémus.

Hymnus.

Aspice, infámi Deus ipse ligno
Pendet, effúso mádidus cruóre,
Aspice, immíti manus alma clavo
Fínditur alte.
Hunc velut pravi scéleris minístrum,
Inter indígnos médium latrónes
Cerne: crudélis fuit ista gentis
Dira volúntas.
Pallet, heu! vultus; caput ecce lassum
Fléctitur; clausis óculis Redémptor
Spíritum sacro méritis onústum
Fundit ab ore.
O cor, æs durum súperas, geméndo,
Ni scelus tergas: tua culpa Christum
Stípiti affíxit, tua culpa morti
Súbdidit atræ.
Sit Deo ætérnum decus omne in ævum,
Qui pius nostri géneris Redémptor,
Críminis labem míseris nocéntem
Sánguine tersit. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus. Psal. Quare fremuérunt. In j. Noct. de Communi unius Martyris. Aña. Multiplicáti sunt, qui tríbulant me, multi insúrgunt advérsum me. Ps. Dómine, quid multiplicáti sunt. Ibid. Aña. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. Psal. 21. Deus Deus meus, réspice in me. In feriali Offic. ad Primam Fer. vj.

℣. Oblátus est, quia ipse vóluit. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

De Epístola B. Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 5.

Commendat charitátem suam Deus in nobis; quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est: multo ígitur magis nunc justi-

ficáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Si enim cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii ejus, multo magis reconciliáti salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem, sed et gloriámur in Deo, per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem reconciliatiónem accépimus. Si enim uníus delícto mors regnávit per unum : multo magis abundántiam grátiæ, et donatiónis et justítiæ accipiéntes, in vita regnábunt per Jesum Christũ.

℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dóminus, et tu facta es mihi nimis amára : * Quia parásti crucem Salvatóri tuo. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Quia.

Lectio ij.

Igitur sicut per uníus delíctum in omnes hómines in condemnatiónem; sic et per uníus justítiam in omnes hómines in justificatiónem vitæ. Sicut enim per inobediéntiam uníus hóminis, peccatóres constitúti sunt multi : ita et per uníus obeditiónem justi constituéntur multi. Lex autem subintrávit, ut abundáret delíctum : ubi autem abundávit delíctum, superabundávit grátia, ut sicut regnávit peccátum in mortem, ita et grátia regnet per justítiam in vitam ætérnam, per Jesum Christum Dóminum nostrum.

℟. Ego edúxi te de Ægypto, demérso Pharaóne in mare rubrum, et ante te præívi in colúmna nubis : * Et tu me tradidísti princípibus sacerdótum, me deduxísti in prætórium Piláti. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

Lectio iij. *Cap.* 6.

Quid ergo dicémus? Permanébimus in peccáto ut grátia abúndet? Absit : qui enim mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? An ignorátis, quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem : ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris; ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul et resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est a peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo.

℟. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis : * Et tu me flagellátum tradidísti. * Qui tamquam agnus coram tondénte se, obmútui, et non apérui os meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me. Glória Patri. Qui tamquam.

In secundo Nocturno.

Aña. Inimíci mei dixérunt mala mihi : quando moriétur, et períbit nomen ejus? Ps. 40. Beátus qui intélligit, qui est tertius Fer. iij. ad Matut.

Aña. Alиéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam. Ps. 53. Deus in

nómine tuo salvum me fac, qui est primus in Dominica ad Primam.

Aña. Conculcavérunt me inimíci mei tota die: advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum. Ps. 55. Miserére mei Deus, quóniam, qui est tertius Fer. iv. ad Matut.

℣. Próprio Fílio suo non pepércit Deus. ℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 41. de Passione Domini.

Admonet nos, fratres charíssimi, ad solemnitátem domínicæ Passiónis dies ipse, in quo eam nec muta eleménta tacuérunt. Célebret eam lux fídei linguis hóminum, quam conclamavérunt étiam siléntia tenebrárum. Dóminus noster in statéra crucis prétium nostræ salútis appéndit, et una morte univérsum mundum, sicut ómnium cónditor, ita ómnium reparátor absólvit. Indubitánter enim credámus, quod totum mundum redémit, qui plus dedit, quam totus mundus valéret. Méritum enim redémptæ mercédis dígnitas insígnis prétii supergréssa est. Inter redémptum et rediméntem dispensátio fuit, compensátio non fuit. Qui ergo non habébat peccáta própria, digne delévit aliéna. Solus hic pia víctima pro ómnibus cécidit, ut omnes leváret: et quia débitum solus non hábuit, recte fœnus misericórdiæ pro debitóribus erogávit.

℟. Ego propter te Chananæórum reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále :* Et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam et percussísti arúndine caput meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

Lectio v.

Perpende inter hæc, qui talem pro nobis dedit pecúniam, qualem a nobis sit exactúrus usúram. In hac ítaque die fides prophéticæ annuntiatiónis impléta est, ita dicéntis: Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus, fáciem meam non avérti a fœditáte sputórum. Suscépit mala nostra, ut tribúeret bona sua. Hinc intelligámus, quantum hóminem dilígere dignátus sit ante culpam, quem sic díligit post ruínam. Agnósce, homo, quantum váleas, et quantum débeas; et dum tantam redemptiónis tuæ pérspicis dignitátem, ipse tibi indícito peccándi pudórem. Ecce pro ímpio píetas flagellátur, pro stulto sapiéntia illúditur, pro mendáce véritas necátur, damnátur justítia pro iníquo, misericórdia afficitur pro crudéli, pro mísero replétur sincéritas acéto, inebriátur felle dulcédo, addícitur innocéntia pro reo, móritur vita pro mórtuo.

℟. Ego duxi te per desértum quadragínta annis, et manna cibávi te :* Et tu me cecidísti álapis et flagéllis. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. Et.

Lectio vj.

Expavit scelus hóminum natúra rerum, et quem creatúra rebéllis non agnóscit, eum mundi Dóminum tremens terra testátur, et cœli Regem

sol fúgiens confitétur. Chlámyde coccínea indúitur, quia sánguine Mártyrum suórum Ecclésiæ corpus ornátur. Coróna spínea cápiti ejus impónitur, quia púnctio peccatórum nostrórum, quorum remissióne Redemptóris glória strúitur, áridis tríbulis comparátur. Studeámus nunc e divérso, ut membrórum vita cápitis sit coróna. Quod vero sitíre se in cruce pósitus dicit, fidem incrédulæ gentis concupíscit; sed e contra acétum malítiæ pórrigunt, quia vinum sapiéntiæ, quod a Deo accéperant, peccándo corrúperant. Velum templi scínditur, quia Synagóga honóre nudátur, observátio antíqua dissólvitur, Ecclésiæ únitas præmonstrátur. Monuménta aperiúntur, quia mortis jura jure superántur.

℟. Ego exaltávi te magna virtúte: * Et tu me suspendísti in patíbulo crucis, * In qua expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et. Glória Patri. In.

In tertio Nocturno.

Aña. Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ, et lingua eórum gládius acútus. Psal. 56. Miserére mei Deus, miserére, qui est quartus Fer. iv. ad Matut.

Aña. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum. Psal. 63. Exaúdi Deus oratiónem meam cum déprecor, qui est decimus Fer. iv. ad Matutinum.

Aña. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. Ps. 87. Dómine Deus salútis meæ, qui est octavus Fer. vj. ad Matutinum.

℣. Factus est obédiens usque ad mortem. ℟. Mortem autem Crucis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore: Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Joann. 84.

Sciens Jesus ómnia consummáta, ait, Sítio: étiam hoc verbo prophetíam implens. Tu autem adstántium pravitátem intéllige; nam licet innúmeros habeámus inimícos, qui nos gravíssime persecúti sint, cum tamen intérimi eos vidémus, fléctimur misericórdia. Hi vero nil moti magis efferúntur, et irrídent, acetúmque in spóngia pórrigunt, ut bibat tanquam reus: nam propter hoc hyssópum ádditur, quo gustáto mórtuus est. Vides quam non perturbáte, et quam poténter ómnia transigéntem? Quod et prósequens osténdit: cum enim ómnia consummáta essent, inclináto cápite, quod affíxum non erat, trádidit spíritum, hoc est, expirávit.

℟. Ego te potávi aqua salútis de petra: * Et tu me potásti felle, et acéto. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

Lectio viij.

Atqui non post inclinátum caput expirátur, sed post expiratiónem caput inclinátur.

Hic autem contra áccidit; per quod osténdit eum Evangelísta esse ómnium Dóminum. Judæi autem camélum devorántes et cúlicem excolántes, tantum nefas ausi de die consúltant : Quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura. Vides quanti sit véritas? Per ea quæ illi fáciunt, prophetía implétur: ália enim ex hoc manifestáta est. Venérunt ergo mílites et aliórum fregérunt crura, non Christi; sed ad Judæórum grátiam conciliándam latus ejus láncea aperuérunt, et mórtuo adhuc insúltant. O péssimam voluntátem ac scelestíssimam!

℟. Ego ante te apérui mare :* Et tu aperuísti lánceа latus Salvatóri tuo. * Qui redémit mundum in sánguine suo. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et. Glória Patri. Qui redémit.

Lectio ix. de Homilia Fer.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

Fui flagellátus tota die, et castigátio mea in matutínis. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliq. Aña. Veni ad montem myrrhæ et ad collem thuris: tanquam agnus ad occisiónem ductus, obmútui, et non apérui os meum. Aña. Fodérunt manus meas et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea. Aña. Consolántem me quæsívi, et non invéni : dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto. Aña. Cum accepísset Jesus acétum, dixit: consummátum est; et inclináto cápite emísit spíritum.

Capitulum. *Philip.* 2.

Fratres, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autẽ crucis.

Hymnus

Sævo dolórum túrbine
Jactátur atris óbrutus
Pœnis, acérba sústinens,
Redémptor affíxus cruci.
Pedes manúsque horríbili
Clavi cruéntant vúlnere;
Cor, vultus, artus, péctora
Sacro redúndant sánguine.
Flet, orat et clamans obit;
Cor Matris ictum cóncidit:
Heu mater! Heu Fili! dolor
Ingráta frangat péctora.
Montes, sepúlcra, sáxaque,
Scindúntur; arva, flúmina,
Rupes, et æquor cóntremunt,
Templíque velum scínditur.
Sol, luna, cœlum, sídera
Plangunt, et orbis íngemit:
O vos viri, vos párvuli,
Nuptæ, puéllæ plángite.
Adstáte mœréntes cruci,
Pedes beátos úngite,
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite.
Tu charitátis víctima,
Ut nostra tollas crímina,
Nobis salúbri pérficis
Adoptiónem sánguine.
Nostra ergo pax et gaúdium
Sis vita, Jesu, et præmium
Sis ductor, et lux in via,
Merces, coróna in Pátria. Am.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attritus est propter scélera nostra.

Ad Benedictus, Aña.

Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius, ut, sicut solémnem commemoratiónem Passiónis ejus celebrámus, ita et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit com. Feriæ.

Ad Primam, in ℟. br. ℣. Qui pro nobis pati dignátus es.

Ad Tertiam, Aña.

Veni ad montem myrrhæ.

Capitulum. Fratres, Hoc enim.

℟. br. Oblátus est, * Quia ipse vóluit. Oblátus. ℣. Et livóre ejus sanáti sumus. Quia. Glória Patri. Oblátus. ℣. Próprio Fílio suo non pepércit Deus. ℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Ad Sextam, Aña.

Fodérunt.

Capitulum. *Zach.* 13.

Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: his plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

℟. br. Próprio Fílio suo * Non pepércit Deus. Próprio. ℣. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Non pepércit. Glória Patri. Próprio. ℣. Factus est obédiens usque ad mortem. ℟. Mortem autem crucis.

Ad Nonam, Aña.

Cum accepísset.

Capitulum. *Isaiæ* 53.

Generationem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium, propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. br. Factus est obédiens * Usque ad mortem. Factus est. ℣. Mortem autem crucis. Usque. Glória Patri. Factus est. ℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attritus est propter scélera nostra.

In ij. Vesperis, omnia ut in primis.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attritus est propter scélera nostra.

Ad Magnificat, Aña.

Depónens Joseph corpus Jesu invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto excíso: fuit planctus magnus in illa die: mulíeres autem sedéntes contra sepúlchrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

Et fit com. Feriæ.

¶ Officia SS. Sacramenti et Conceptionis B. M. V. ritu semiduplici, habentur in fine Breviarii.

OFFICIA PROPRIA

FOEDERATIS PROVINCIIS

AMERICÆ SEPTENTRIONALIS

CONCESSA.

PARS VERNA.

MECHLINIÆ.

P. J. HANICQ, SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE ET ARCHIEP. MECHL. TYPOGRAPHUS.

MDCCCXLVII.

KALENDARIUM.

Feria vj. post Dom. j. Quadrag. SS. Spineæ Coronæ D. N. J. C. Duplex majus ad libit.
Feria vj. post Dom. ij. Quadrag. De Lancea et Clavis D. N. J. C. Duplex majus ad libitum.
Feria vj. post Dom. iij. Quadrag. SS. 5. Plagarum D. N. J. C. Duplex majus ad libitum.
Feria vj. post Dom. iv. Quadrag. Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. Duplex majus ad libitum.

MARTIUS.

xvij. S. Patritii Episc. et Conf. Duplex.
xviij. S. Gabrielis Archangeli. Duplex majus.
Dom. iij. post Pascha. Patrocinii S. Joseph. Duplex ij. classis.

MAJUS.

xxij. S. Joannis Nepomuceni Mart. Duplex.
xxiv. B. M. V. Titulo Auxilium Christianorum. Duplex majus.
Officium SS. Sacramenti. Semid.
Officium Conceptionis B. M. V. Semid.

OFFICIA PROPRIA

FOEDERATIS PROVINCIIS

AMERICÆ SEPTENTRIONALIS

CONCESSA.

PARS VERNA.

FERIA VI.
post Dñicam j. Quadragesimæ, SS. Spineæ Coronæ D. N. J.C.
Duplex majus ad libitum.

Ad Vesperas, Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dominica et loco ult. Psalm. Laudáte Dóminum omnes gentes.

Hymnus.

Exite, Sion fíliæ,
Regis pudícæ vírgines,
Christi corónam cérnite,
Quam mater ipsa téxuit.
Horret revúlsis crínibus
Spinis cruentátum caput,
Et vultus ille décolor,
Mortem propínquam réspicit.
Quæ terra sulcis ínvia,
Dumis rigens et séntibus,
Lugúbre munus prótulit,
Quæ sæva méssuit manus?
Christi rubéscens sánguine
Acúleos mutat rosis,
Palmámque vincens frúctibus,
Spina est triúmphis áptior.
Culpis satæ mortálium
Te, Christe, spinæ vúlnerant,
Evélle nostras, córdibus
Tuásque nostris ínsere.
Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Plecténtes corónam de spinis. ℟. Posuérunt super caput ejus.

Ad Magnificat, Aña.
Egredímini et vidéte, fíliæ Sion, regem Salomónem in diadémate quo coronávit eum mater sua parans crucem salvatóri suo.

Oratio ut ad Laudes.
Et fit com. Feriæ.

Ad Matutinum, Invitat. Christum Regem spinis coronátum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte.

Hymnus. Exíte, ut supra.

In primo Nocturno.

Aña. Erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, et fructum suum dabit in témpore suo. Ps. Beátus vir. In j. Nocturno de Communi unius Martyris.

Aña. Convenérunt in unum advérsus Dñum, et advérsus Christum ejus. Psalm. Quare fremuérunt. ibidem.

Aña. In tribulatióne dilatásti mihi. Psalm. Cum invocárem. Ibidem in ij. Noct.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De Isaía Prophéta.
Lectio j. *Cap.* 53.

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei, neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum

dolórum, et sciéntem infirmitátem, et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus : unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit : et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Maledícta terra in ópere hóminis, * Spinas et tríbulos germinábit Christo. ℣. Quia comédit Adam de ligno, ex quo præcéperat Deus, ne comederet. Spinas.

Lectio ij.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit, et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum : sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est : generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium, propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. Appáruit Moysi Dóminus in flamma ignis de médio rubi : * Et vidébat, quod rubus ardéret, et non comburerétur. ℣. Dixit ergo Moyses : vadam et vidébo visiónem hanc magnam. Et.

Lectio iij.

Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua : eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur : in sciéntia sua justificábit justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit.

℟. Ecce ignis et ligna, Deus providébit sibi * Víctimam holocaústi. ℣. Levávit Abraham óculos suos, viditque post tergum aríetem inter vepres hæréntem. Víctimam holocaústi. Glória Patri. Víctimam.

In secundo Nocturno.

Aña. Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti me. Ps. Verba mea. In ij. Nocturno de Comm. unius Mart.

Aña. Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum. Ps. Dómine Dóminus noster. Ibid.

Aña. Peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent Justum. Psalmus. In Dómino confído. Ibidem in iij. Noct.

℣. Posuísti Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Lectio iv.

Serm. 2. in Epiph. Domini.

Egredimini, fíliæ Sion : vobis dícimus Fíliæ Sion, ánimæ sæculáres, débiles, delicátæ fíliæ, et non fílii, in quibus nihil est fortitúdinis, nihil est virílis ánimi. Egredímini de sensu carnis ad intelléctum mentis, de servitúte carnális concupiscéntiæ ad libertátem spirituális intelligéntiæ. Egredímini de

terra vestra, et de cognatióne vestra, et de domo patris vestri, et vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua, in coróna paupertátis, in coróna misériæ: síquidem coronátus est et a novérca sua coróna spínea, coróna misériæ, coronándus a família sua coróna justítiæ, quando exíbunt Angeli, et tollent de regno ejus ómnia scándala, quando véniet ad judícium cum senióribus pópuli sui, cum pugnábit pro eo orbis terrárum advérsus insensátos. Corónat eum et Pater coróna glóriæ, sicut ait Psalmísta: Glória et honóre coronásti eum, Dómine. Vidéte eum, fíliæ Sion, in diadémate, quo coronávit eum mater sua.
℟. Cum apparúerit Princeps pastórum, quo percússo dispérsæ sunt oves gregis. * Percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam. ℣. Cum fécerit grande convívium, ut osténdat divítias glóriæ regni sui. Percipiétis.

Lectio v.

Serm. 42. in Cantic.

Ego, fratres, ab ineúnte mea conversióne pro acérvo meritórum, quæ mihi deésse sciébam, mihi fascículum colléctum ex ómnibus anxietátibus et amaritudínibus Dómini mei collígere, et inter úbera mea collocáre curávi. Memóriam abundántiæ suavitátis horum eructábo quoad víxero: in ætérnum non oblivíscar miseratiónes istas, quia in ipsis vivificátus sum. Mihi hic salutáris fascículus servátus est: nemo tollet eum a me, inter úbera mea commorábitur. Hæc meditári dixi sapiéntiam, in his justítiæ mihi perfectiónem constítui, in his plenitúdinem sciéntiæ, in his divítias salútis, in his cópias meritórum. Ex his mihi intérdum potus salutáris amaritúdinis, ex his rursum suávis únctio consolatiónis. Hæc me érigunt in advérsis, in prósperis réprimunt, et inter læta tristiáque vitæ præséntis via régia incedénti tutum præbent utrobíque ducátum, hinc inde mala imminéntia propulsándo: hæc mihi concíliant mundi Júdicem, dum treméndum potestátibus, mitem humilémque figúrant, dum non solum placábilem, sed et imitábilem repræséntant eum qui inaccessíbilis est principátibus, terríbilis apud reges terræ.
℟. Accépit regnum decóris: * Et diadéma speciéi. ℣. Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. Et.

Lectio vj.

Hæc proptérea mihi in ore frequénter, sicut vos scitis; hæc in corde semper, sicut Deus scit, hæc stylo meo ádmodum familiária, sicut appáret; hæc mea sublímior ínterim philosophía, scire Jesum, et hunc crucifíxum. Non requíro, sicut sponsa, ubi cubet in merídie, quem lætus ampléctor mea inter úbera commorántem. Non requíro, ubi pascat in merídie, quem intúeor Salvatórem in cruce. Illud sublímius, istud suávius: panis illud, hoc lac: hoc víscera réficit parvulórum, hoc replet úbera matrum, et ídeo inter úbera mea commorábitur. Hunc et vos, dilectíssimi, tam diléctum fascículum

collígite vobis, hunc medúllis insérite cordis, hoc muníte áditum péctoris, ut et vobis inter úbera commorétur. Si enim ante óculos habuéritis quem portátis, pro certo vidéntes angústias Dómini, lévius vestras portábitis, ipso auxiliánte Ecclésiæ sponso, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen.

℟. Arcam de lignis Setim deaurábis auro mundíssimo intus et foris: * Faciésque supra corónam aúream per círculum. ℣. Pones in arca testificatiónem, quam dabo tibi. Faciésque. Glória Patri. Faciésque.

In tertio Nocturno.

Aña. Ingréssus sine mácula, et operátus justítiam, coronátus est in monte sancto tuo. Psal. Dómine quis habitábit. In tertio Nocturno de Communi unius Mart.

Aña. Super caput ejus corónam de lápide pretióso posuísti, Dómine. Psalm. Dómine, in virtúte tua. Ibidem.

Aña. Advérsus eos, qui tríbulant me, impinguásti in óleo caput meum. Psalm. 22. Dóminus regit me. In feriali Officio ad Primam Fer. v.

℣. Coróna aúrea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore: Apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis imposuérunt cápiti ejus. Et réliqua.

Homília S. Bernárdi Abbátis.

Ex Serm. 50. *de diversis.*

Videte, fíliæ Sion, Regem Salomónem. Non dicit Ecclesiásten, aut Ididam. Nam et his nomínibus appellátus est rex ille, et significat Jesum Christum, nostrum verum Salomónem, qui est Sálomon, id est pacíficus in exílio: Ecclesiástes, id est concionátor in judício: Idida, id est, diléctus Dómini in regno, ubíque rex. In exílio mansúetus, in judício justus, in regno gloriósus. In exílio amábilis, in judício terríbilis, in regno adorábilis. In diadémate, quo coronávit eum mater sua. Est autem hæc coróna misericórdiæ, et in hac imitábilis. Coronávit eum et novérca sua coróna misériæ, et in hac contemptíbilis. Synagógam loquor, quæ se ei non matrem exhíbuit, sed novércam.

℟. Fácies altáre ad adoléndum thymiáma de lignis Setim: * Faciésque ei corónam auréolam per gyrum. ℣. Ponésque altáre contra velum coram propitiatório. Faciésque.

Lectio viij.

Coronabit eum família sua coróna justítiæ, et in hac terríbilis: corónat eum Pater suus coróna glóriæ, et in hac desiderábilis. Vídeant ergo eum peccatóres in coróna misériæ, id est spínea, et compungántur: vídeant eum fíliæ Sion, ánimæ affectuósæ, in coróna misericórdiæ et imiténtur. Vidébunt eum ímpii in coróna justítiæ, et períbunt: vidébunt eum Sancti in coróna glóriæ, et perpetuáliter gaudébunt. Coronántur quidem et álii imitatóres ipsíus, sed hoc ex indústria adjúti per grátiam. Solus iste a matre coronátus est, qui solus cum ordinátis affectiónibus tam-

quam sponsus e thálamo procéssit ex útero matris.
℟. Christus sciens dolórem et infirmitátem, spinis coronátur: * Ipse est, qui corónat vos in misericórdia et miseratiónibus. ℣. Vulnerátus propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus. Ipse est. Glória Patri. Ipse.
Lectio ix. legitur de Homilia Feriæ.

AD LAUDES,
et per Horas, Aña.

Dilectus meus cándidus et rubicúndus, comæ cápitis ejus sicut púrpura regis vincta canálibus. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. Aña. Requiévit super eum spíritus timóris Dómini: coróna sapiéntiæ et exultatiónis decorávit illum. Aña. Induit eum Dóminus vestiméntis salútis, et induménto justítiæ quasi sponsum decorátum coróna. Aña. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Aña. Rex ætérnæ glóriæ pro nobis coronátus benedícet corónæ anni benignitátis suæ.

Capitulum. *Cant.* 3.

Egredimini et vidéte, fíliæ Sion, regem Salomónem, in diadémate, quo coronávit illum mater sua.

Hymnus.

Regis figúris píngitur
Christi coróna nóbilis;
Impléxa spinis víctima,
Ardénsque testátur rubus.
Arcam coróna cínxerat,
Mensæque sacrum círculum,
Arámque thure fúmidam,
Coróna nectit ámbiens.
Christi dolórum cónscia,
Salve, coróna glóriæ,
Gemmis et auro púlchrior,
Vincens corónas síderum.
Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.
℣. Eris coróna glóriæ in manu Dómini. ℟. Et diadéma regni in manu Dei tui.

Ad Benedictus, Aña.

Exivit Jesus portans spíneam corónam, et purpúreum vestiméntum.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in memóriam passiónis Dómini nostri Jesu Christi Corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso glória et honóre coronári mereámur in cœlis. Qui tecum.
Et fit com. Feriæ.

Ad Tertiam, Aña.

Requiévit super eum.
Capit. Egredímini, ut supra.
℟. br. Eris coróna glóriæ * In manu Dómini. Eris. ℣. Et diadéma regni in manu Dei tui. In. Glória Patri. Eris. ℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Sextam, Aña.

Induit eum.

Capitulum. *Apoc.* 6.

Vidi, et ecce equus albus, et qui sedébat super illum, habébat arcum, et data est ei coróna, et exívit vincens, ut vínceret.
℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória. ℣. Tuam corónam adorámus, Dómine. ℟. Tuam gloriósam recólimus passiónem.

Ad Nonam, Aña.

Rex ætérnæ glóriæ.

Capitulum. *Isaiæ* 28.

In die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ, et sertum exultatiónis resíduo pópuli sui.

℟. br. Tuam corónam * Adorámus Dómine. Tuam corónam. ℣. Tuam gloriósam recólimus passiónem. Adorámus. Glória Patri. Tuam corónam. ℣. Plecténtes corónam de spinis. ℟. Posuérunt super caput ejus.

In ij. Vesp. omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Aña.

Et genu flexo ante eum, illudébant ei dicéntes: Ave Rex Judæórum: et expuéntes in eum accepérunt arúndinem, et percutiébant caput ejus.

Et fit com. Feriæ.

FERIA SEXTA.

post Dñicam ij. Quadrag.
De Lancea et Clavis D. N. J. C.
Duplex majus ad libitum.

Ad Vesperas, Añæ et Capit de Laud. Psalmi de Dominica, et loco ultimi, Ps. Laudáte Dóminum omnes gentes.

Hymnus.

Quænam lingua tibi, o Láncea, débitas
Grates pro mérito est apta repéndere?
Christi vivíficum namque áperis latus,
Unde Ecclésia náscitur.

Hæc est Heva viri de látere éxiens,
Olli membra gravis dum sopor óccupat,
Hanc quippe alter Adam, corde scaténtibus
Unda et sánguine, prócreat.

O clavi, æqua manet vos quoque grátia,
Christi quando sacris ártubus ínsiti,
Delétum Dómini sánguine fígitis
Mortis chirógraphum cruci.

Te, Jesu, Súperi laúdibus éfferant,
Qui clavórum áditus, sígnaque Lánceæ,
In cœlo rétines, vivus ubi ímperas,
Cum Patre atque Paráclito.
Amen.

℣. Fodérunt manus meas et pedes meos. ℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ad Magnificat, Aña.

Delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud cruci.

Oratio ut ad Laudes.
Et fit com. Feriæ.
In fine Hymnorum dicitur:

Clavis foráto et Láncea, ut infra ad Matut.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Láncea et Clavis vulnerátum * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exultémus.

Hymnus.

Salvete, Clavi et Láncea,
Squalóre nuper óbsita,
Quæ mersa Christi córpori,
Almo rubétis sánguine.

Vos ad scelus judáica
Elégerat perfídia;
Sed in minístra grátiæ
Vos vertit e cœlo Deus.

Nam quod sacrátis ártubus
Sculpsístis olim vúlnera,
E tot reclúsis fóntibus
Dona éffluunt cœléstia.

Clavis foráto et Láncea,
Jesu tibi sit glória,
Cum Patre et almo Spíritu,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

Si omissus sit Hymnus ad Vesp. dicatur ad Matutinum;

et Hymn. Matutini conjungatur cum Hymno ad Laud.

In primo Nocturno.

Aña. Ad Jesum autem cum veníssent, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum Láncea latus ejus apéruit. Psalmi de Communi Conf. non Pont. Aña. Exívit sanguis et aqua; et qui vidit, testimónium perhíbuit, et verum est testimónium ejus. Aña. Alia Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

℣. Quem tu percussísti, persecúti sunt. ℟. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

De Zacharía Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 12.

Hæc dicit Dóminus: Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ et precum, et aspícient ad me, quem confixérunt. Et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Jerúsalem, sicut planctus Adadrémmon in campo Magéddon. Et planget terra, famíliæ et famíliæ seórsum: famíliæ domus David seórsum, et mulíeres eórum seórsum: famíliæ domus Nathan seórsum, et mulíeres eórum seórsum: famíliæ domus Levi seórsum: et mulíeres eórum seórsum: famíliæ Sémei seórsum, et mulíeres eórum seórsum. Omnes famíliæ réliquæ, famíliæ et famíliæ seórsum, et mulíeres eórum seórsum.

℟. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, * Sed unus mílitum Láncea latus ejus apéruit. ℣. Et qui vidit, testimónium perhíbuit, et verum est testimónium ejus. Sed.

Lectio ij. *Cap.* 13.

In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem, in ablutiónem peccatóris et menstruátæ. Et erit in die illa, dicit Dóminus exercítuum: Dispérdam nómina idolórum de terra, et non memorabúntur ultra; pseudoprophétas et spíritum immúndum aúferam de terra. Et erit, cum prophetáverit quíspiam ultra, dicent ei pater ejus et mater ejus, qui genuérunt eum: Non vives, quia mendácium locútus es in nómine Dómini, et confígent eum pater ejus et mater ejus, genitóres ejus, cum prophetáverit. Et erit: In die illa confundéntur prophétæ, unusquísque ex visióne sua cum prophetáverit; nec operiéntur pállio sáccino, ut mentiántur; sed dicet: Non sum prophéta; homo agrícola ego sum, quóniam Adam exémplum meum ab adolescéntia mea.

℟. Unus mílitum Láncea latus ejus apéruit, * Et contínuo exívit sanguis et aqua. ℣. In die illa erit fons patens dómui David et habitántibus Jerúsalem. Et.

Lectio iij.

Et dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. Frámea suscitáre super pastórem meũ, et super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercítuum: pércute pastórem, et

dispergéntur oves, et convértam manum meam ad párvulos. Et erunt in omni terra, dicit Dóminus: partes duæ in ea dispergéntur, et defícient; et tértia pars relinquétur in ea. Et ducam tértiam partem per ignem, et uram eos sicut úritur argéntum, et probábo eos sicut probátur aurum. Ipse vocábit nomen meum, et ego exaúdiam eum. Dicam: Pópulus meus es; et ipse dicet: Dóminus Deus meus.

℟. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem. * In ablutiónem peccatóris et menstruátæ. ℣. Hic est, qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus. In. Glória Patri. In.

In secundo Nocturno

Aña. Aspícient ad me, quem confixérunt; et plangent eum planctu quasi super unigénitum. Aña. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Aña. His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Attrítus est propter scélera nostra.

Sermo Innocéntii Papæ sexti.

Lectio iv.

In decreto de Festo Lanceæ et Clavorum Domini.

In Redemptóris nostri Dómini Jesu Christi sacratíssima passióne sic nos gloriári opórtet, ut ipsíus passiónis cuncta mystéria dinumerántes et mérita, síngulis étiam ejus salutáribus instruméntis gloriémur. Inter quæ illud celébriter memorándum est, quod ipse Salvátor, emísso in cruce jam spíritu, sustínuit perforári Láncea latus suum, ut inde sánguinis et aquæ profluéntibus undis, formarétur única et immaculáta ac virgo, sancta mater Ecclésia sponsa sua. O beatíssima ipsíus sacri láteris apertúra, unde nobis tot et tanta divínæ pietátis dona fluxérunt! O felix Láncea, quæ tot bona nobis effícere, et ad tanti triúmphi glóriam méruit superáddi!

℟. Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus, * Non in aqua solum, sed in aqua et sánguine. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in terra, Spíritus, aqua, et sanguis: et hi tres unum sunt. Non.

Lectio v.

Hæc latus ipsum aperiéndo, sacratíssimas jánuas nobis regni cœléstis apéruit. Hæc vulnerándo jam mórtuum, vúlnera nostra sanávit, vitámque nobis réddidit et salútem. Hæc innóxium transfigéndo, illíus sánguine culpas nostras abstérsit; et demum ejúsdem sacratíssimis undis irrigáta, cæcitátis nostræ ténebras sústulit, et nos ipsíus divínæ pietátis flúviis mundávit. Illi étiam dulces Clavi, quibus ipse Salvátor eídem cruci fuit affíxus, quique non solum immaculáto respérgi sánguine, et molem ferre tanti pónderis meruérunt; sed et nos étiam per ipsórum salutíferas plagas dulcédinem tantam ipsíus divínæ charitátis accépimus, ut manus nostræ a peccáti solútæ néxibus, pedésque nostri a mortis láqueis fúerint liberáti, sunt devotíssime recoléndi.

℟. Quóniam circumdedérunt me canes multi, concílium malignántium obsédit me. * Fodérunt manus meas et pe-

des meos. ℣. Dicétur ei : Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Fodérunt.

Lectio vj.

Quid enim vúlnere et plagis hujúsmodi sánctius? quid eis salúbrius? ex quibus salus nostra procéssit, et in quibus assídue se possunt curáre ánimæ devotórum? Licet igitur Láncea et clavi prædícti, aliáque ipsíus passiónis salutária instruménta sint a cunctis fidélibus Christi ubílibet veneránda, et de ipsa étiam passióne in eádem Ecclésia solémnia annis síngulis offícia celebréntur et fiant, dignum tamen et convéniens reputámus, si de ipsíus passiónis speciálibus instruméntis et præsértim in pártibus, in quibus instruménta ipsa dicúntur habéri, solémne ac speciále festum celebrétur et fiat; nosque illos fidéles Christi, qui áliqua ex instruméntis ipsis habére se gaudent, in eórum devotióne, divínis offíciis atque munéribus speciáliter foveámus.

℟. Dicétur ei : Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet : * His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. ℣. Nisi vídero in mánibus ejus fixúram Clavórum, non credam. His. Glória Patri. His.

In tertio Nocturno.

Aña. Fodérunt manus meas et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea. Psalmi de iij. Nocturno Vírginum.

Aña. Nisi vídero in mánibus ejus fixúram Clavórum, et mittam dígitum meum in locum Clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam. Aña. Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

℣. Disciplína pacis nostræ super eum. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore : Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 120. *in Joannem.*

Unus mílitum Láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud; sed, apéruit; ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum; hæc et lavácrum præstat et potum. Hoc prænuntiábat, quod Noe in látere arcæ óstium fácere jussus est, qua intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia.

℟. Facta sunt hæc, ut Scriptúra implerétur : Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit : * Vidébunt in quem transfixérunt. ℣. Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ et precum. Vidébunt.

Lectio viij.

PROPTER hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum ante magnum prævaricatiónis malum. Et secúndus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto sánguine múndius? Quid vúlnere isto salúbrius? Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

℟. Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ et precum. * Et aspícient ad me, quem confixérunt. ℣. Et plangent eum planctu, quasi super unigénitum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Hom. Feriæ.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

UNUS mílitum Láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliq.

Aña. Fodérunt manus meas et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea. Aña. Tres sunt, qui testimónium dant in terra, spíritus, aqua, et sanguis: et hi tres unum sunt. Aña. Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas et pedes meos, quia ego ipse sum. Aña. Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Capitulum. 1. *Joann.* 9.

CHARISSIMI, Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua et sánguine.

Hymnus.

TINCTAM ergo Christi sánguine
Convértite in me cúspidem,
Feríte cor, pedes, manus,
Pœnam a nocénte súmite.

At, quæso, culpis débitas
Quas jure plagas fígitis,
Cruóre divíno íllitæ
Fiant medéla spíritus.

Sit gressus ad malum ímpotens,
Manus nocére désinant,
Omnísque corde e saúcio
Profánus ardor éxeat.

Clavis foráto et Láncea,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, et almo Spíritu
Nunc et per omne sæculũ. Am.

℣. Fodérunt manus meas et pedes meos. ℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ad Benedictus, Aña.

Inglórius erit inter viros aspéctus ejus, et forma ejus inter fílios hóminum. Iste aspérget gentes multas.

Oratio.

DEUS, qui in assúmptæ carnis infirmitáte Clavis affígi et Láncea vulnerári pro mundi salúte voluísti: concéde propítius, ut qui eorúmdem Clavórum et Lánceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cœlis. Qui vivis.

Et fit com. Feriæ.

Ad Primam in ℟. br. ℣. Qui vulnerátus es pro nobis.

Ad Tertiam, Aña.

Fodérunt.

Capit. Charíssimi, ut supra.
℟. br. Fodérunt manus meas * Et pedes meos. Fodérunt. ℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Et pedes. Glória Patri. Fodérunt. ℣. Quem tu percussísti, persecúti sunt. ℟. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Ad Sextam, Aña.
Tres sunt.

Capitulum. 1. *Pet.* 2.

FRATRES, Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

℟. br. Quem tu percussísti * Persecúti sunt. Quem. ℣. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. Persecúti. Glória Patri. Quem. ℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Attrítus est propter scélera nostra.

Ad Nonam, Aña.
Infer dígitum.

Capitulum. 1. *Pet.* 2.

QUI peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum, ut peccátis mórtui justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti sumus.

℟. br. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. Ipse. ℣. Attrítus est propter scélera nostra. Propter. Glória Patri. Ipse. ℣. Disciplína pacis nostræ super eum. ℟. Cujus livóre sanáti sumus.

In ij. Vesperis omnia ut in primis, præter ultimum Psal. cujus loco Psalm. Crédidi, ut in Vesperis Feriæ ij.

Ad Magnificat, Aña.
Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum.

Et fit com. Feriæ.

FERIA SEXTA.

post Dñicam iij. Quadrag.
SS. v. Plagarum D. N. J. C.
Duplex majus ad libit.

Ad Vesp., Añæ et Capit. de Laud. Ps. 1. Crédidi. in Vesp. Fer. ij. 2. Ad Dóminum cum tribulárer. Ibid. 3. Eripe me. In Vesp. Fer. vj. 4. Dómine clamávi. Ibid. 5. Voce mea. Ibid.

Hymnus. Pange lingua, ut in Dñica Passionis ad Matut.
℣. Vidébunt in quem transfixérunt. ℟. Et dolébunt eum, ut in morte primogéniti.

Ad Magnificat, Aña.
Dum in cruce penderet unigénitus Dei Fílius, et ab ómnibus subsannarétur, Mater ejus Virgo María ipsum verum Deum et hóminem cóndolens venerabátur.

Oratio ut ad Laudes.
Et fit com. Feriæ.

Ad Matut. Invitat. Christum in cruce confíxum, quinque plagis vulnerátum, * Veníte, adorémus. Psalm. Veníte.

Hymn. Pange lingua, supra.

In primo Nocturno.

Aña. Quis est, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Ps. 10. In Dómino confído, qui est octavus in j. Noct. Dñicæ.
Aña. Quare rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Ps. 11. Dómine, quis habitábit, qui est ultim., ibid.
Aña. Torcúlar calcávi solus, et de géntibus non fuit vir mecum. Ps. 23. Dómini est terra. In feriali Officio ad Prim. Fer. ij.
℣. Fodérunt manus meas et pedes meos. ℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 53.

Quis crédidit audítui nostro, et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei, neque decor : et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum : despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum et sciéntem infirmitátem : et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus : unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit : et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra : disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Gratificávit nos Deus in dilécto Fílio suo : * In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus in remissiónem peccatórum. ℣. Ecce venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras. In.

Lectio ij.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit; et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum : sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de judício sublátus est : generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium, propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua : eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte.

℟. Nos qui aliquándo erámus longe, facti sumus prope per Sánguinem Jesu Christi. * Ipse est pax nostra, qui fecit útraque unum. ℣. A Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris. Ipse.

Lectio iij. *Cap.* 63.

Quis est iste, qui venit de Edom tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Torcúlar calcávi solus, et de géntibus non est vir mecũ: calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea, et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi : dies enim ultiónis in corde meo, annus Redemptiónis meæ venit, circumspéxi, et non erat auxiliátor : quæsívi, et non fuit qui adjuváret.

℟. In primogénito ex mórtuis complácuit omnem plenitúdinem divinitátis inhabitáre, et per eum reconciliári ómnia in ipsum. * Pacíficans per Sánguinem Crucis ejus, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt. ℣. Ipse est caput córporis Ecclésiæ, in ómnibus primátum tenens. Pacíficans per Sánguinem. Glória Patri. Pacíficans.

In secundo Nocturno.

Aña. Fodérunt manus meas, et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea. Psal. 21. Deus Deus meus, réspice. In fer. Officio ad Primam Fer. vj.

Aña. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas. Psal. 65. Jubiláte Deo, qui est penultimus Fer. iv. ad Matut.

Aña. Vulnus et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo. Psal. 75. Notus in Judæa, qui est octavus Fer. v. ad Matut.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit. ℟. Et dolóres nostros ipse portávit.

De Sermóne S. Bernárdi Abb.

Lectio iv.

Lib. de Pass. Domini. Cap. 41.

Captus ergo Jesus post plúrimas illusiónes tam Judæórum, quam Géntium: post sánguinis plures effusiónes, clavis immítibus mánibus simul, et pédibus perforátur: et confígitur ligno Crucis Salvátor noster mitíssimus Jesus. Intuére, et réspice rosam Passiónis sanguíneæ, quómodo rubet in indícium ardentíssimæ charitátis. Conténdunt pássio, et cháritas: ista ut plus árdeat, illa ut plus rúbeat.

℟. Per mortem destrúxit Jesus eum, qui mortis habébat impérium. * Ut liberáret eos, qui timóre mortis obnóxii erant servitúti. ℣. Unde débuit per ómnia frátribus assimilári, ut miséricors fíeret. Ut.

Lectio v.

Vide quómodo hoc flore rosæ florúerit óptima vitis nostra rubicúndus Jesus. Vide totum corpus, sícubi rosæ sanguíneæ florem non invénias. Inspice manum unam et álteram, si florem rosæ non invénias in utráque. Inspice pedem unum et álterum, numquid non rósei? Inspice láteris apertúram, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrúbea sit, propter mixtúram aquæ; quia, sicut narrat Evangelísta, cum unus mílitum láncea latus ejus perforásset, exívit sanguis, et aqua.

℟. Per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum.* Et sicut in Adam omnes peccavérunt, ita in Christo omnes vivificabúntur. ℣. Novíssime autem inimíca destruétur mors. Et sicut.

Ex eódem divo Bernárdo.

Lectio vj.

Serm. de Pass. Domini.

Respice, Dómine sancte Pater, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo: et intuére hanc sacrosánctam hóstiam, quam tibi offert magnus Póntifex noster, sanctus puer tuus Dóminus Jesus pro peccátis fratrum suórum, et esto placábilis super multitúdine malítiæ nostræ. Cognósce Pater túnicam fílii tui Joseph. Heu! fera péssima devorávit eum, et conculcávit in furóre suo vestiméntum ejus! Ecce quinque scissúras lamentábiles in eo relíquit.

℟. Vidémus Jesum propter passiónem mortis, glória et honóre coronátum. * Ut pro ómnibus gustáret mortem. ℣. Decébat eum, qui multos fílios in glóriam addúxerat, auctórem salútis eórum per passiónem consummári. Ut. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno.

Aña. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum?

Ps. ut in iij. Noct. de Com. Virg. Aña. His plagátus sum in domo eórum, qui me diligébant. Aña. In amaritúdine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggraváta est super gémitum meum. ℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Attrítus est propter scélera nostra.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sitio. Et réliqua.

Homília sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Lib. 12. *Comment. in Joan.*

Cum ab immánibus Judæis omnis in Christum expléta esset impíetas, nec quicquam jam ad summam crudelitátem réliquum esset, ad extrémum Caro Christi sanctíssima próprium quiddam, ac naturále rursus pátitur. Multis enim, ac váriis dolóribus exsiccáta, siti torquétur. Graves síquidem dolóres magnam ad sitim commovéndam vim habent, naturáli quodam et inexplicábili calóre húmidum consuméntes, et ígneis ardóribus præcórdia uréntes.

℟. Manifestáta est grátia Dei per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi. * Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiónem. ℣. Liberávit, et vocávit nos vocatióne sua sancta per grátiam, quæ data est nobis in Christo. Qui.

Lectio viij.

Consummatum esse ait impietátis judáicæ modum, et impoténtem sæviéndi ánimum. Quid enim Judæi intentátum reliquérunt, aut quid non extrémæ crudelitátis adhibuérunt? Quod supplícii, aut contumélíæ genus prætermisérunt? Quamóbrem jure, consummátum est, ait, sed hora jam eum ad prædicándum spirítibus, qui apud ínferos erant, invitánte (advénit enim ut mortuórum, ac vivórum dominarétur) ipsam pro nobis mortem suscépit, commúnem hanc natúræ nostræ passiónem sustínuit in carne sua. Cum autem Jesum caput inclinásse comperíssent, et jam eum exspirásse putárent, frustra ejus crura confríngi exístimant; sed cum adhuc mórtuum esse nonníhil diffíderint, láncea latus ejus perfódiunt, unde cruor aqua mixtus scatúriit, quod Eulógiæ mysticæ et sancti baptísmatis imágo quædam erat atque primítiæ. Christi enim est vere et a Christo sanctum baptísma, et mysticæ Eulógiæ vis ex sancta ejus nobis carne pródiit.

℟. Dignus es Dómine accípere librum, et aperíre signácula ejus, quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In sánguine tuo. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdótes. In. Glória Patri. In.

Lectio ix. de Hom. Fer.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Psal. Dóminus regnávit, cum reliquis. Aña. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra. Aña. Alligávit Dóminus plagam pópuli sui, et percussúram ejus sanávit. Aña. Om-

nis, qui transíbit, stupébit super omnes plagas ejus. Aña. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum. *Isaiæ* 53.

Christus vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus.

Hymnus. Lustra sex, ut in Dñica Passionis.

℣. Vidébunt in quem transfixérunt. ℟. Et dolébunt super eum, ut in morte primogéniti.

Ad Benedictus, Aña.

Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua.

Oratio.

Deus, qui unigéniti Fílii tui passióne, et per quinque vúlnera ejus sánguinis effusióne, humánam natúram peccáto pérditam reparásti: tríbue nobis, quæsumus, ut qui ab eo suscépta vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimi sánguinis fructum cónsequi mereámur in cœlis. Per.

Et fit com. Feriæ.

Ad Tertiam, Aña.

Ipse autem.

Capit. Christus, ut supra.

℟. br. Fodérunt manus meas * Et pedes meos. Fodérunt. ℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Et pedes. Glória Patri. Fodérunt. ℣. O vos omnes, qui transítis per viam. ℟. Atténdite, et vidéte dolórem meum.

Ad Sextam, Aña.

Alligávit Dóminus.

Capitulum. *Isaiæ* 50.

Faciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ídeo non sum confúsus.

℟. br. Vere languóres nostros * Ipse tulit. Vere. ℣. Et dolóres nostros ipse portávit. Ipse. Glória Patri. Vere. ℣. Disciplína pacis nostræ super eum. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Nonam, Aña.

O vos omnes.

Capitulum. *Isaiæ* 53.

Tradidit Christus in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est, et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℟. br. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. Ipse. ℣. Attrítus est propter scélera nostra. Propter. Glória Patri. Ipse. ℣. Oblátus est, quia ipse vóluit. ℟. Et non apéruit os suum.

In ij. Vesperis omnia ut in j.

Ad Magnificat, Aña.

Ego sum vestra Redémptio: manus meæ, quæ vos fecérunt, clavis confíxæ sunt: propter vos flagéllis cæsus sum, spinis coronátus sum, aquam pétii pendens, et acétum porrexérunt; in escam meam fel dedérunt, et in latus lánceam; mórtuus, et sepúltus resurréxi: vobíscum sum, et vivo in ætérnum.

Et fit com. Feriæ.

FERIA SEXTA

Post Dñicam iv. Quadrag.

Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.

Duplex majus ad libit.

Ad Vesperas, Aña.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua. Psalmus. Dixit Dóminus, cum reliq. et loco ult. Psalm. Laudáte Dóminum omnes gentes. Aña. Ego, qui loquor justítiam, et propu-

gnátor sum ad salvándum. Aña. Vestítus erat veste aspérsa sánguine, et vocátur nomen ejus Verbum Dei. Aña Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua, sicut calcántium in torculári? Aña. Torcúlar calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

Capitulum ut ad Laudes.

Hymnus.

Festivis résonent cómpita vócibus:
Cives lætítiam fróntibus éxplicent:
Tædis flammíferis órdine pródeant
Instrúcti púeri, et senes.
Quem dura móriens Christus in árbore,
Fudit multíplici vúlnere sánguinem,
Nos facti mémores dum cólimus, decet
Saltem fúndere lácrymas.
Humáno géneri perrnícies gravis
Adámi véteris crímine cóntigit:
Adámi intégritas et piétas novi
Vitam réddidit ómnibus.
Clamórem válidum summus ab æthere
Languéntis Géniti si Pater aúdiit,
Placári pótius sánguine débuit,
Et nobis véniam dare.
Hoc quicúmque stolam sánguine próluit
Abstérgit máculas; et róseum decus,
Quo fiat símilis prótinus Angelis,
Et regi pláceat, capit.
A recto instábilis trámite póstmodum
Se nullus rétrahat; meta sed última
Tangátur: tríbuet nóbile præmium,
Qui cursum Deus ádjuvat.
Nobis propítius sis, génitor potens,
Ut quos unígenæ sánguine Fílii
Emísti, et plácido Flámine récreas,
Cœli ad cúlmina tránsferas. Amen.

℣. Redemísti nos Dómine in sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magníficat, Aña.

Accessístis ad Sion montem, et civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et testaménti novi mediatórem Jesum, et sánguinis aspersiónem mélius loquéntem, quam Abel.

Oratio ut ad Laudes.

Et fit com. Feriæ.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Dei Fílium, qui suo nos redémit sánguine, * Veníte, adorémus. Psal. Veníte exultémus.

Hymnus.

Ira justa conditóris,
Imbre aquárum víndice,
Criminósum mersit orbem
Noe in arca sóspite:
Mira tandem vis amóris
Lavit orbem sánguine.
Tam salúbri terra felix
Irrigáta plúvia,
Ante spinis quæ scatébat,
Germinávit flósculos:
Inque néctaris sapórem
Transiére absínthia.
Triste prótinus venénum
Dirus anguis pósuit,
Et cruénta belluárum
Désiit ferócia:
Mitis agni vulneráti
Hæc fuit victória.
O sciéntiæ supérnæ
Altitúdo impérvia!

O suávitas benigni
Prædicánda péctoris !
Servus erat morte dignus ,
Rex luit pœnam óptimus.
Quando culpis provocámus
Ultiónem júdicis ,
Tunc loquéntis protegámur
Sánguinis præséntia ,
Ingruéntium malórum
Tunc recédant ágmina.
Te redémptus laudet orbis
Grata servans múnera ,
O salútis sempitérnæ
Dux , et auctor ínclyte ,
Qui tenes beáta regna
Cum Paréntе , et Spíritu. Am.

In primo Nocturno.

Aña. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer, vocátum est nomen ejus Jesus. Ps. Quare fremuérunt gentes. In Communi plurimorum Mart.

Aña. Factus in agonía , prolíxius orábat, et factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. Psalm. Dómine , quid multiplicáti sunt. ibidem.

Aña. Judas , qui eum trádidit, pœniténtia ductus , rétulit trigínta argénteos , dicens : Peccávi , tradens sánguinem justum. Psalm. Consérva me Dómine. Ibidem in ij. Noct.

℣. Redemísti nos Dómine. ℟. In sánguine tuo.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio j. *Cap*. 9.

Christus assístens Póntifex futurórum bonórum , per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum , id est , non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum , sed per próprium sánguinem , introívit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum , et tauró- rum, et cinis vítulæ aspérsus, inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis : quanto magis sanguis Christi , qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo , emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviéndum Deo vivénti ? Et ídeo novi testaménti mediátor est, ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum , quæ erant sub prióri testaménto , repromissiónem accípiant qui vocáti sunt, ætérnæ hæreditátis.

℟. Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum , extra portam passus est. * Exeámus ígitur ad eum extra castra , impropérium ejus portántes. ℣. Nondum enim usque ad sánguinem restitístis advérsus peccátum repugnántes. Exeámus ígitur.

Lectio ij.

Ubi enim testaméntum est , mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet , dum vivit, qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto Legis a Moyse univérso pópulo , accípiens sánguinem vitulórum et hircórum cum aqua , et lana coccínea , et hyssópo , ipsum quoque librum , et omnem pópulum aspérsit , dicens : Hic sanguis testaménti , quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit. Et ómnia pene in sánguine secúndum legem

mundántur : et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. Moyses sumptum sánguinem respérsit in pópulum, * Et ait : Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobíscum. ℣. Fide celebrávit Pascha, et sánguinis effusiónem, ne qui vastábat primitíva, tángeret eos. Et ait.

Lectio iij. *Cap.* 10.

Habentes ítaque, fratres, fidúciam in intróitu Sanctórum in Sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam, et vivéntem per velámen, id est, Carnem suam, et Sacerdótem magnum super Domum Dei, accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aspérsi corda a consciéntia mala, et ablúti corpus aqua munda, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem (fidélis enim est, qui repromísit); et considerémus ínvicem in provocatiónem charitátis, et bonórum óperum.

℟. Vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in Sánguine Christi : * Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum. ℣. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per Sánguinem Crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

Aña. Pilátus volens pópulo satisfácere trádidit illis Jesum flagéllis cæsum. Ps. 22. Dóminus regit me. In feriali Officio ad Primam Fer. v.

Aña. Videns autem, quia nihil profíceret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens : Innocens ego sum a sánguine justi hujus. Ps. 29. Exaltábo te, Dómine, qui est tertius Fer. ij. ad Matutinum.

Aña. Et respóndens univérsus pópulus, dixit : Sanguis ejus super nos, et super fílios nostros. Ps. 63. Exaúdi Deus oratiónem, qui est decimus Fer. iv. ad Matut.

℣. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei. ℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

Vultis sánguinis Christi audíre virtútem? Redeámus ad ejus exémplum, et priórem typum recordémur, et prístinam scriptúram narrémus. In Ægypto, nocte média, Ægyptiis Deus plagam décimam minabátur, ut eórum primogénita deperírent, quia primogénitum ejus pópulum detinébant. Sed ne amáta plebs Judæórum una cum illis periclitarétur, quia unus locus continébat univérsos, remédium discretiónis invéntum est. Proínde exémplum mirábile, ut discas in veritáte virtútem. Ira divínæ indignatiónis sperabátur, et domos síngulas mórtifer circuíbat. Quid ígitur Moyses? Occídite, inquit, agnum anníe ulum, et sánguine ejus liníte jánuas. Quid ais, Moyses? Sanguis ovis rationálem hóminem liberáre consuévit? Valde, inquit; non eo quod sanguis est, sed quia domínici sánguinis per eum demonstrátur exémplum.

℟. In timóre incolátus vestri conversámini : * Sciéntes, quod non corruptibílibus auro, vel argénto redémpti estis. ℣. Sed pretióso Sánguine, quasi agni immaculáti Christi. Sciéntes.

Lectio v.

Nam sicut regnántium státuæ, quæ sine causa sunt, et sermóne, nonnúnquam ad se confugiéntibus homínibus, ánima et ratióne decorátis, subveníre consuevérunt, non quia sunt ære conféctæ, sed quia rétinent imáginem principálem: ita et sanguis ille, qui irrationális fuit, ánimas habéntes hómines liberávit, non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sánguinis ostendébat advéntum. Et tunc Angelus ille vastátor, cum linítos postes atque áditus pervidéret, transjécit gressus, et non est ausus intráre. Nunc ergo si víderit inimícus, non póstibus impósitum sánguinem typi, sed fidélium ore lucéntem Sánguinem veritátis Christi templi póstibus dedicátum, multo magis se súbtrahet. Si enim Angelus cessit exémplo, quanto magis terrébitur inimícus, si ipsam perspéxerit veritátem? Vis et áliam hujus Sánguinis scrutári virtútem? Volo. Unde primum cucúrrit inspícias, et de quo fonte manávit. De ipsa primum Cruce procéssit: Latus illud Domínicum inítium fuit. Mórtuo enim, ait, Jesu, et adhuc in Cruce pendénte, appróximat miles: latus láncea percússit, et exínde aqua fluxit, et Sanguis, unum baptísmatis symbolum, áliud sacraménti. Ideo non ait: Exiit Sanguis, et aqua; sed, éxiit aqua primum, et Sanguis: quia primum baptísmate dilúimur, et póstea mystério dedicámur.

℟. Empti estis prétio magno: * Glorificáte, et portáte Deum in córpore vestro. ℣. Prétio empti estis: nolíte fíeri servi hóminum. Glorificáte et portáte.

Lectio vj.

Latus miles apéruit, et templi sancti paríetem patefécit. Et ego thesaúrum præclárum invéni, et fulgéntes divítias me grátulor reperíre. Sic et de illo agno factum est. Judæi ovem occidérunt, et ego fructum de sacraménto cognóvi. De látere sanguis, et aqua. Nolo tam fácile, audítor, tránseas tanti secréta mystérii. Restat enim mihi mystica atque secretális orátio. Dixi baptísmatis symbolum, et mysteriórum, aquam illam, et Sánguinem demonstráre. Ex his enim sancta fundáta est Ecclésia per lavácri regeneratiónem, et renovatiónem Spíritus sancti. Per baptísma, inquam, et mystéria, quæ ex látere vidéntur esse proláta. Ex látere ígitur suo Christus ædificávit Ecclésiam, sicut de látere Adam ejus conjux Heva proláta est. Nam hac de causa Paulus quoque testátur, dicens: De córpore ejus et de óssibus ejus sumus: latus vidélicet illud signíficans. Nam, sicut de illo látere Deus fecit fœminam procreári: sic et de suo látere Christus aquam nobis et sánguinem dedit, unde repararétur Ecclésia.

℟. Comméndat charitátẽ suam Deus in nobis: * Quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus, Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Multo ígitur magis nunc justificáti in Sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Aña. Exívit ergo Jesus, portans Corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum, et dicit eis: Ecce homo. Psalm. 73. Ut quid Deus repulísti, qui est sextus Feria v. ad Matut.

Aña. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calváriæ, locum: ubi crucifixérunt eum. Ps. 87. Dómine Deus, qui est octavus Fer. vj. ad Matut.

Aña. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua. Psal. 93. Deus ultiónum Dóminus, qui est decimus Fer. vj. ad Matut.

℣. Christus diléxit nos. ℟. Et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij *Cap.* 19.

In illo témpore: Cum accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápite, trádidit spíritum. Et réliqua.

Homília S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 120. *in Joan.*

Vigilanti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed, apéruit: ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum: Aqua illa salutáre témperat póculum, hæc et lavácrum præstat et potum. Hoc prænuntiábat, quod Noe in látere Arcæ óstium fácere jussus est, qua intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam inclináto cápite in Cruce dormívit; ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto sánguine múndius? Quid vúlnere isto salúbrius?

℟. Hic est, qui venit per aquam, et sánguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua, et sánguine. ℣. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem, in ablutiónem peccatóris. Non.

Lectio viij.

Tenebantur hómines captívi sub diábolo, et dæmónibus serviébant, sed redémpti sunt a captivitáte. Véndere enim se potuérunt, sed redímere non potuérunt. Venit redémptor, et dedit prétium: fudit sánguinem suum, et emit orbem terrárum. Quæritis, quid émerit? Vidéte, qui déderit, et inveniétis quid émerit. Sanguis Christi prétium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingráti sunt prétio suo, aut multum supérbi sunt, qui dicunt aut illud tam parum esse, ut solos Afros émerit, aut se tam magnos esse pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exúltent, non supérbiant: pro toto dedit, quantum dedit.

℟. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum :* In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. ℣. Remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis. In. Glória Patri. In.

Lectio ix. de Homil. Fer.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venérunt ? Psalmus Dóminus regnávit, cum reliquis. Aña. Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Aña. Ideo sunt ante thronum Dei, et sérviunt ei die, et nocte. Aña. Et ipsi vicérunt dracónem propter sánguinem Agni, et propter testaméntum verbi sui. Aña. Beáti, qui lavant stolas suas in sánguine Agni.

Capitulum. *Hebr. c.* 9.

Fratres, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

Salvete Christi vúlnera,
Imménsi amóris pígnora,
Quibus perénnes rívuli
Manant rubéntis sánguinis.
Nitóre stellas víncitis,
Rosas odóre, et bálsama
Prétio lapíllos índicos
Mellis favos dulcédine.
Per vos patet gratíssimum
Nostris asylum méntibus,
Non huc furor minántium
Unquam penétrat hóstium.
Quot Jesus in prætório
Flagélla nudus éxcipit!
Quot scissa pellis úndique
Stillat Cruóris gúttulas!
Frontem venústam, proh dolor!
Coróna pungit spínea,
Clavi retúsa cúspide
Pedes manúsque pérforant.
Postquam sed ille trádidit
Amans voléns que spíritum,
Pectus ferítur láncea,
Geminúsque liquor éxilit.
Ut plena sit redémptio,
Sub torculári stríngitur,
Suíque Jesus ímmemor,
Sibi nil resérvat sánguinis.
Veníte, quotquot críminum
Funésta labes ínficit:
In hoc salútis bálneo,
Qui se lavat, mundábitur.
Summi ad Paréntis déxteram
Sedénti habénda est grátia,
Qui nos redémit sánguine,
Sanctóque firmat Spíritu,
Amen.

℣. Justificáti in sánguine Christi. ℟. Salvi érimus ab ira, per ipsum.

Ad Benedictus, Aña.

Erit sanguis agni vobis in signum, dicit Dóminus: Et vidébo sánguinem, et transíbo vos, nec erit in vobis plaga dispérdens.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi redemptórem constituísti, ac ejus sánguine placári voluísti; concéde, quæsumus, salútis nostræ prétium solémni cultu ita venerári, atque a præséntis vitæ malis ejus virtúte defféndi in terris, ut fructu perpétuo lætémur in cœlis. Qui tecum vivit et regnat.

Et fit comm. Fer.

Ad Primam, in ℟. br. ℣. Qui tuo nos sánguine redemísti.

Ad Tertiam, Aña.

Hi sunt, qui venérunt.

Capitulum. Fratres, Christus.

℟. br. Redemísti nos Dómine * In sánguine tuo. Redemísti. ℣. Ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne. In sánguine. Glória Patri. Redemísti. ℣. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei. ℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

Ad Sextam, Aña.

Ideo sunt.

Capitulum. *Hebr.* 9. *d*

Si sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. br. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei * Emúndat nos. Sanguis. ℣. Ab omni peccáto. Emúndat nos. Glória Patri. Sanguis Jesu. ℣. Christus diléxit nos. ℟. Et lavit nos in sánguine suo.

Ad Nonam, Aña.

Beáti, qui.

Capitulum. *Hebr.* 9. *d*

Accipiens Moyses sánguinem vitulórum, et hircórum, cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo, ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus.

℟. br. Christus diléxit nos, et lavit nos * In sánguine suo. Christus. ℣. Et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo, et Patri. In sánguine suo. Glória Patri. Christus. ℣. Justificáti in sánguine Christi. ℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

In ij. Vesperis omnia ut in primis, præter ultimum Psal. cujus loco, Lauda Jerúsalem Dóminum, ut in Vesp. Sabbati. ℣. Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni. ℟. Quos pretióso sánguine redemísti.

Ad Magnificat, Aña.

Habébitis autem hunc diem in monuméntum: et celebrábitis eum solémnem Dómino in generatiónibus vestris, cultu sempitérno.

Et fit comm. Fer.

DIE XVII. MARTII.

S. Patritii, Episc. et Conf.
Duplex.

Omnia ut in Breviario, servato ritu.

DIE XVIII. MARTII.

S. Gabrielis, Archangeli.
Duplex majus.

Omnia ut in fine Breviarii.

DOM. III. PASCHÆ.

Patrocinium S. Joseph.
Duplex ij. classis.

Omnia ut in fine Breviarii.

DIE XXII. MAJI.

S. Joannis Nepomuceni, Martyris.
Duplex.

Omnia ut in fine Brev. die xvj. hujus.

DIE XXIV. MAJI.

B. M. V. Titulo Auxilium Christianorum.
Duplex majus.

Omnia ut in fine Breviarii.

¶ Officia SS. Sacramenti et Conceptionis B. M. V. ritu semiduplici, habentur in fine Breviarii.

OFFICIA PROPRIA

FOEDERATIS PROVINCIIS

AMERICÆ SEPTENTRIONALIS

CONCESSA.

PARS ÆSTIVA.

MECHLINIÆ.

P. J. HANICQ, SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE ET ARCHIEP. MECHL. TYPOGRAPHUS.

MDCCCXLVII.

KALENDARIUM.

MAJUS.

xxij. S. Joannis Nepomuceni Mart. Duplex.
xxiv. B. M. V. Titulo Auxilium Christianorum. Duplex majus.
Feria vj. post Oct. Corp. Christi. SS. Cordis Jesu. Dupl. majus.

JUNIUS.

xvj. S. Joannis Francisci Regis, Conf. Duplex.
xxviij. S. Irenæi Episc. et Mart. Duplex.

AUGUSTUS.

vij. Octava S. Ignatii. Duplex. (Pro diœcesi Baltimorensi.)
Officium SS. Sacramenti. Semid.
Officium Conceptionis B. M. V. Semid.

OFFICIA PROPRIA

FOEDERATIS PROVINCIIS

AMERICÆ SEPTENTRIONALIS

CONCESSA.

PARS ÆSTIVA.

DIE XXII. MAJI.

S. Joannis Nepomuceni Mart.

Duplex.

Omnia ut in fine Brev. die xvj. hujus.

DIE XXIV. MAJI.

B. M. V. titulo Auxilium Christianorum.

Duplex majus.

Omnia ut in fine Breviarii.

FERIA SEXTA

post Octavam Corporis Christi.

SS. Cordis Jesu.

Duplex majus.

Omnia ut in primo Officio quod ponitur in fine Breviarii.

DIE XVI. JUNII.

S. Joannis Francisci Regis, Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui ad plúrimos pro salúte animárum perferéndos labóres, beátum Joánnem Francíscum confessórem tuum mirábili charitáte et invícta patiéntia decorásti; concéde propítius, ut ejus exémplis instrúcti et intercessiónibus adjúti, ætérnæ vitæ præmia consequámur. Per Dóminum.

In j. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joannes Francíscus Regis nóbili génere natus in oppídulo Narbonénsis Gálliæ, cui nomen Fons coopértus, exímiæ sanctitátis a téneris annis indícia præbuit. In eo jam tum eluxére mira morum innocéntia, flagrans oratiónis stúdium, pudor et modéstia singuláris. Societátem Jesu ingréssus Tolósæ anno ætátis décimo nono, humilitáte, obediéntia, charitáte, ódio sui, cæterísque vitæ religiósæ virtútibus excélluit. Absolútis stúdiis, totum se procurándæ animárum salúti pénitus devóvit. Asperos Vivariénsium, Velaunórum, et Forénsium montes, et ingéntes Helviórum tractus, glácie, nivibúsque fere perpétuis hórridos, eorúmque colónos inscítia, rusticitáte, barbárie intractábiles suscépit excoléndos, eo succéssu, ut innumerábiles hómines, aut Calviniána lue inféctos, aut pérditis móribus corrúptos, ad cathólicam fidem, et ad christiánam pietátem tradúxerit.

℟. Honéstum.

Lectio v.

Campestribus missiónibus hibérno témpore perfúnctus, æstívo revertebátur Anícium, ibíque in nosocómiis et in carcéribus, in privátis ædibus, in cómpitis ac templis omne hóminum genus, ómnibus ómnia factus, sublevábat. Paúperum greges, corrogátis úndique subsídiis, præsértim cum sæviret fames, multiplicáto étiam non semel per miráculum fruménto, sustentábat; unde illi patris paúperum cognómen índitum fuit. In flagitiósis homínibus, et pérditis præsértim muliérculis e vitiórum cœno educéndis, vix credíbile est quot probra ludibriáque pertúlerit, erécto semper et álacri vultu impertérritus, licet gládiis júgulo sæpe admótis, álapis ori impáctis, et fústibus córpori. Grassánte peste, infírmos eo morbo laborántes sédulo invísens, ardénti reficiébat charitáte. Erga álios blandus ac benéficus, in se ipse sæviébat acérrime, ásperis cilíciis, férreis caténis, cruéntis flagellatiónibus, somnum bréviter in nuda tábula aut humi carpens, semper abstémius, vilissimóque semper víctitans cibo, et ádeo ténui, ut arcéndæ morti pótius, quam sustentándæ vitæ sufficeret.

℟. Amávit.

Lectio vj.

Divino amóre sic erat incénsus, ut illum unum spiráre, loqui, cogitáre viderétur. Plures noctis horas oratióni dabat, cœléstibus áffluens delíciis, et extra se sæpe raptus. Rem divínam ea ánimi attentióne, eo vultus ardóre faciébat, ut sacrum, quo effervescébat, ignem étiam in adstántes diffúnderet. Miráculis aliísque donis supernaturálibus mire cláruit. Tandem vocátus ad præmia labórum, in Viennénsis diœcésis pago, cui nomen est Lalovéscus, corréptus lethàli morbo ex labóribus contrácto, cum sævíret hyems frigidíssima, cœléstibus recreátus illustratiónibus, ad ætérna gaúdia invitátus, spíritum Creatóri réddidit anno millésimo sexcentésimo quadragésimo, die trigésima prima decémbris, vitæ suæ quadragésimo quarto. Ejus sepúlchrum incredíbili populórum per aspérrimos montes úndique confluéntium concúrsu, ob sanctitátis et miraculórum famam, quæ máxime percrebrescébat, summa devotióne est frequentátum. Quibus ómnibus permótus Clemens Undécimus Póntifex Máximus Joánnem Francíscum Beatórum, Clemens vero Duodécimus Sanctórum fastis solémni ritu adscrípsit, die décima sexta júnii ejúsdem celebrándæ festivitáte a Benedícto décimo quarto assignáta.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi, de Comm.

DIE XXVIII. JUNII.

S. Irenæi Episc. et Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter seq.

Oratio.

Deus, qui beáto Irenæo Mártyri tuo atque Pontífici tribuísti, ut et veritáte doctrínæ expugnáret hæreses, et

pacem Ecclésiæ felíciter confirmáret; da, quæsumus, plebi tuæ in sancta religióne constántiam, et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Irenæus non longe ab urbe Smyrna in Asia Proconsulári natus, jam inde a púero sese Polycárpo, Joánnis Evangelístæ discípulo, eidémque Epíscopo Smyrnæórum, tradíderat in disciplínam. Hoc tam excelléntì magístro, progréssus in doctrína, præceptísque christiánæ religiónis insígnes fecit. Polycárpo in cœlum martyrii glória subláto, etsi erat Irenæus in sacris lítteris egrégie versátus, quod tamen incredíbili stúdio flagráret discéndi quæ dógmata depósiti loco custodiénda céteri accepíssent; quos Apóstoli instítúerant, horum quam pótuit plures convénit, quæque ab iísdem audívit mémori mente ténuit, ea deínceps opportúne advérsus hæreses allatúrus; quas cum vidéret ingénti pópuli christiáni damno látius índies manáre, diligénter copioséque refféllere cogitárat. In Gállias inde proféctus, a Pothíno Epíscopo présbyter est ordinátus Ecclésiæ Lugdunénsis. Quod munus sic laborándo in verbo, et doctrína gessit, ut (téstibus sanctis Martyribus qui, Marco Aurélio Imperatóre, strénue pro vera pietáte certárunt) æmulatórem sese præstíterit testaménti Christi.

℟. Honéstum.

Lectio v.

Cum Mártyres ipsi, clerúsque Lugdunénsis de pace Ecclesiárum Asiæ, quam Montanistárum fáctio turbárat, sollíciti cumprímis essent, Irenæum, cujus esse potíssimum habéndam ratiónem prædicábant, unum ómnium máxime delegérunt, quem Romam ad Eleuthérium Pontíficem mítterent rogátum ut, novis sectáriis auctoritáte Sedis apostólicæ reprobátis, discordiárum causa tollerétur. Jam Pothínus Epíscopus martyr decésserat. Huic Irenæus cum successísset, tam felíciter munus óbiit Episcopátus, ut sapiéntia, oratióne, exemplóque suo non modo brevi cives Lugdunénses omnes, sed multos étiam aliárum Gálliæ úrbium íncolas superstitiónem atque errórem abjecísse, dedisséque christiánæ milítiæ nómina víderit. Intérea, cum de die celebrándi Páschatis orta esset conténtio, ac Victor Románus Póntifex Asiános Epíscopos ab collégis réliquis fere ómnibus dissidéntes, aut prohibuísset communióne Sacrórum, aut prohibére minátus esset; eum Irenæus sequéster pacis decénter mónuit, exemplísque usus Pontíficum superiórum indúxit, ut ne tot Ecclésias ob ritum, quem a majóribus accepísse dícerent, avélli ab unitáte cathólica paterétur.

℟. Desidérium.

Lectio vj

Multa scripsit quæ Eusébius Cæsariénsis et sanctus Hierónymus mémorant, quorúmque pars magna intércidit injúria témporum. Exstant

ejus advérsus hæreses libri quinque anno círciter centésimo octogésimo perscrípti, dum adhuc Eleuthérius rem christiánam públicam géreret. In tértio libro vir Dei, ab iis doctus quos auditóres constat fuísse Apostolórum, grave inprímis atque præclárum de Romána Ecclésia, deque illíus Episcopórum successióne, divínæ traditiónis fidéli perpétua certíssima custóde, dixit testimónium. Atque ad hanc, dixit, Ecclésiam propter potiórem principalitátem necésse est omnem conveníre Ecclésiam, hoc est eos, qui sunt úndique fidéles. Postrémo, una cum áliis prope innumerabílibus, quos ipse ad veram fidem frugémque perdúxerat, martyrio coronátus migrávit in cœlum, anno salútis ducentésimo secúndo, quo témpore Septímius Sevérus Augústus eos omnes, qui constántes in colénda christiána religióne perstáre voluíssent, in summum cruciátum dari atque intérfici ímperat.

℟. Stola.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit ad me, de Communi unius Mart.

Lectio ix. de Vigilia SS. Apostolorum Petri et Pauli.

In Laudibus fit comm. Oct. S. Joannis, deinde Vigiliæ. Missa, Státuit, ut in Comm. Mart. Pont.

DIE VII. AUGUSTI.

Octava sancti Ignatii Confessoris.

Duplex.

(Pro Diœc. Baltimorensi.)

In j. Nocturno Lectiones de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Bernárdi Abbátis.

Lectio iv.

Serm. 2. de S. Victore.

Gaudete in Dómino, dilectíssimi, qui inter contínua suæ pietátis benefícia indúlsit hóminem mundo, cujus multi salvaréntur exémplo. Iterum dico, gaudéte, quod factus de médio appropiávit Deo, ut multo plures ejus intercessióne salvéntur: in terris visus est, ut esset exémplo: in cœlum levátus est, ut sit patrocínio. Hic infórmat ad vitam, illic invítat ad glóriam: factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus. Bonus mediátor, qui sibi jam póstulans nihil, totum in nos transférre desíderat, et supplicántis afféctum et supplicatiónis fructum: quid enim quærat sibi, qui nullíus eget?

℟. Honéstum.

Lectio v.

Hæc dies gloriósæ migratiónis ejus, dies lætítiæ cordis ejus, exultémur, et lætémur in ea. Introívit in poténtias Dómini; gaudeámus, quia nunc poténtior ad salvándum. Hódie pósito córpore, tanto alácrior, quanto expedítior penetrávit in sancta: símilis factus in glória Sanctórum. Hódie, despécto mundo, et mundi príncipe triumpháto, supra mundum victor ascéndit, accípiens de manu Dómini corónam victóriæ. Ascéndit autem cum imménsa supelléctili meritórum, clarus triúmphis, miráculis gloriósus: sedet veteránus miles, débita jam suavitáte et secu-

ritáte quiétus : secúrus quidem sui, sed nostri sollícitus. O venerándam étiam ipsis Angelis sanctitátem, quam pari stúdio, etsi díspari voluntáte, et mali fúgitant, frequéntant boni, nec fácile díxerim, quid virum ádstruat sanctiórem, horum favor, aut pavor illórum.
℟. Amávit.

Lectio vj.

O miles emérite, qui christiánæ milítiæ duris labóribus angélicæ felicitátis réquiem commutásti: réspice ad imbélles et imbecílles commilitónes tuos, qui inter hostíles gládios, et spirituáles nequítias tuis laúdibus occupámur. Quam pium, quam dulce, quam suáve, Ignáti, in hoc loco afflictiónis, et in hoc córpore mortis te cánere, te cólere, te precári! Nomen tuum et memoriále tuum favus distíllans in lábiis captivórum, mel et lac sub lingua eórum, qui tui memória delectántur. Eja ergo, fortis athléta, dulcis patróne, advocáte fidélis: exúrge in adjutórium nobis: ut et nos de nostra ereptióne gaudeámus, et tu de plena victória gloriéris.
℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Ex comment. in Lucam.

Sicut duódecim Apóstolos formam Episcopórum exhibére simul et præmonstráre nemo est qui dúbitet; sic et hos septuagínta duos figúram presbyterórum, id est, secúndi órdinis sacerdótum gessísse sciéndum est: tamétsi primis Ecclésiæ tempóribus, ut apostólica scriptúra testis est, utrínque Presbyteri, utrínque vocabántur Epíscopi: quorum unum sapiéntiæ maturitátem, álterum indústriam curæ pastorális signíficat. Bene autem septuagínta duo mittúntur: sive quia tótidem mundi géntibus Evangélium prædicándum erat; ut quómodo duódecim tribus Israel, ita et hi propter ésteras gentes destinaréntur imbuéndas: seu quod ipso prædicántium número totus orbis per Evangélium summæ et indivíduæ Trinitátis illustrándus intimabátur.
℟. Iste est.

Lectio viij.

Sicut solem hunc constat triduánum suæ lucis ámbitum mundo per septuagínta duas horas affláre sólitum: nam et Dóminus ipse se diem, suos vero Apóstolos horas appéllat, dicens: Nonne duódecim horæ sunt diéi? Si quis ambuláverit in die, non offéndit. Et in Psalmis præcípitur: Bene nuntiáte diem de die, salutáre ejus, hoc est, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Sed et multis sanctæ Scriptúræ locis per tres dies mystérium Trinitátis osténditur, præcípue

quia Dóminus tértia die resurréxit a mórtuis. Sed et in véteri Testaménto pópulus ad montem Sínai pervéniens die tértia legem accépit. Idem flúvium Jordánem, quo Baptísmi grátia commendáta est, tértia, quam adíerat die, transívit. ℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de S. Donato Episc. et Mart. et de eo fit com. in Laudibus.

¶ Officia SS. Sacramenti et Conceptionis B. M. V. ritu semiduplici habentur in fine Breviarii.

OFFICIA PROPRIA

FOEDERATIS PROVINCIIS

AMERICÆ SEPTENTRIONALIS

CONCESSA

PARS AUTUMNALIS.

MECHLINIÆ.

P. J. HANICQ, SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE ET ARCHIEP. MECHL. TYPOGRAPHUS.

MDCCCXLVII.

KALENDARIUM.

OCTOBER.

Dom. iij. Maternitatis B. M. V. Duplex majus.
xxiv. S. Raphaelis Archangeli. Duplex majus.

NOVEMBER.

Dom. ij. Patrocinii B. M. V. Duplex majus.
xiv. S. Stanislai Kostkæ, Conf. Duplex.
Officium SS. Sacramenti. Semid.
Officium Conceptionis B. M. V. Semid.

OFFICIA PROPRIA

FOEDERATIS PROVINCIIS

AMERICÆ SEPTENTRIONALIS

CONCESSA.

PARS AUTUMNALIS.

DOMINICA III. OCTOBRIS.
Maternitas B. M. V.
Duplex majus.

Ad Vesperas, Añæ et Capit. de Laud. Psalmi et Hymnus ut in Festis B. M.

℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnificat, Aña.
Cum jucunditáte Maternitátem beátæ Maríæ semper Vírginis celebrémus.

Oratio ut ad Laudes.
Et fit comm. Dominicæ.
In fine Hymnorum dicitur:
Jesu tibi sit glória, qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Maternitátem beátæ Maríæ Vírginis celebrémus: *Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps. Veníte, exultémus.

Hymnus.

Coelo Redémptor prætulit
Felícis alvum Vírginis,
Ubi futúra víctima
Mortále corpus índuit

Hæc Virgo nobis édidit
Nostræ salútis aúspicem,
Qui nos redémit sánguine,
Pœnas crucémque pértulit,

Spes læta nostro e péctore
Pellat timóres ánxios:
Hæc quippe nostras lácrymas,
Precésque defert Fílio.

Voces paréntis éxcipit,
Votísque natus ánnuit;
Hanc quisque semper díligat,
Rebúsque in arctis ínvocet.

Sit Trinitáti glória,
Quæ Matris intáctum sinum
Ditávit almo gérmine,
Laus sit per omne sæculum.
Amen.

Añæ et Psalmi Nocturnorum ut in Festis B. M.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De libro Ecclesiástici.
Lectio j. *Cap.* 24.

Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram. Ego feci in cœlis, ut orirétur lumen indefíciens, et sicut nébula texi omnem terram. Ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cœli circuívi sola, et profúndum abyssi penetrávi: in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti, et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui: et ómnium excelléntium et humílium corda virtúte calcávi: et in his ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor.

℟. Felix es sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Ex qua ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, per quem salváti, et redémpti sumus. ℣. Maternitátem beátæ Maríæ vírginis cum gaúdio celebrémus. Ex.

Lectio ij.

Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: in Jacob inhábita, et in Israel hæreditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Ab inítio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris: * Qui cœlum terrámque regit, in tua se clausit víscera factus homo. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Qui.

Lectio iij.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris; et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris, et grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris.

℟. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas: * Speciósa facta es, et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. ℣. Séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Maternitátem. Speciósa. Glória Patri. Speciósa.

In secundo Nocturno.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ex Sermóne sancti Leónis Papæ.

Lectio iv.

Serm. 1. de Nativ. Domini.

Virgo régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravidánda fœtu, divínam humanámque prolem prius concíperet mente, quam córpore: et ne supérni ignára consílii ad inusitátos pavéret affátus, quod in ea operándum erat a Spíritu sancto, collóquio discit angélico, nec damnum crédidit pudóris Dei génitrix mox futúra. Cur enim de conceptiónis novitáte despéret, cui efficiéntia de Altíssimi virtúte promíttitur? Confirmátur credéntis fides étiam præeúntis attestatióne miráculi, donatúrque Elísabeth inopináta fœcúnditas, ut qui concéptum déderat stérili, datúrus non dubitarétur et Vírgini. Verbum ígitur Dei Deus, Fílius Dei, qui in princípio erat apud

Deum, per quem facta sunt ómnia, et sine quo factum est nihil, propter liberándum hóminem ab ætérna morte factus est homo.

℟. Gloriósæ vírginis Maríæ Maternitátem digníssimam recolámus. * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte, concépit Salvatórem mundi. ℣. Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte mirábilis Genitrícis Dei. Cujus.

Lectio v.

Serm. 2. de Nativ.

Ingreditur hæc ínfima Jesus Christus Dóminus noster de cœli sede descéndens, et a patérna glória non recédens, novo órdine, nova nativitáte generátus. Novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris: incomprehensíbilis vóluit comprehéndi: ante témpora manens, esse cœpit in témpore. Nova autem nativitáte génitus est, concéptus a vírgine, natus ex vírgine, sine patérnæ carnis concupiscéntia, sine matérnæ integritátis injúria, quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui et in se habéret humánæ substántiæ natúram, et humánæ carnis inquinaménta nescíret. Orígo dissímilis, sed natúra consímilis: humáno usu et consuetúdine, quod crédimus caret: sed divína potestáte subníxum est, quod virgo concéperit, quod virgo pepérerit, et virgo permánserit.

℟. Benedícta fília tu a Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus: * Sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo. ℣. Nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus nostris, et a perículis cunctis líbera nos sancta Dei Génitrix. Sola.

Lectio vj.

Oportuit ut primam Genitrícis integritátem nascéntis incorrúptio custodíret, et complácitum sibi claustrum pudóris et sanctitátis hospítium divíni Spíritus virtus infúsa serváret, quæ statúerat dejécta erígere, confrácta solidáre, et superándis carnis illécebris multiplicátam pudicítiæ donáre virtútem; ut virgínitas, quæ in áliis non póterat salva esse generándo, fíeret áliis imitábilis renascéndo. Hoc ipsum autem, quod Christus nasci éligit ex vírgine, nonne appáret altíssimæ fuísse ratiónis? ut scilicet humáno géneri natam salútem diábolus ignoráret, et spirituáli laténte concéptu quem non álium vidéret, quam álios, non áliter créderet natum esse, quam cæteros. Quod ut fíeret, éditus est Christus ex vírgine, quam Spíritus sanctus fœcundávit: et cum in ómnibus mátribus non fiat sine peccáti sorde concéptio, hæc inde purgatiónem traxit, unde concépit.

℟. Benedícta inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui: * Unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? ℣. Respéxit humilitátem ancíllæ suæ, et fecit mihi magna qui potens est. Unde. Glória Patri. Unde.

In tertio Nocturno.

℣. Fecit mihi magna qui potens est. ℟. Misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 2.

In illo témpore : Cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi Abbátis.

Homil. 1. *de laud. B. M. V.*

Deum et Dóminum Angelórum María suum fílium appéllat, dicens : Fili, quid fecísti nobis sic ? Quis hoc aúdeat Angelórum ? Súfficit eis, et pro magno habent, quod, cum sint spíritus ex conditióne, ex grátia facti sunt et vocáti Angeli, testánte David : Qui facit Angelos suos spíritus. María vero matrem se agnóscens, majestátem illam, cui illi cum reveréntia sérviunt, cum fidúcia suum núncupat fílium. Nec dedignátur nuncupári Deus, quod esse dignátus est ; nam paulo post subdit Evangelísta : Et erat súbditus illis. Quis ? quibus ? Deus homínibus ; Deus, inquam, cui Angeli súbditi sunt, cui Principátus et Potestátes obédiunt, súbditus erat Maríæ.

℟. Beáta es virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino ; perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Proptérea benedíxit te Deus.

Lectio viij.

Miráre utrúmlibet, et élige quod ámplius miréris, sive fílii benigníssimam dignatiónem, sive matris excelentíssimam dignitátem. Utrínque stupor, utrínque miráculum. Et quod Deus fœminæ obtémperet, humílitas absque exémplo : et quod Deo fœmina principétur, sublímitas sine sócio. In laúdibus vírginum singuláriter cánitur, quod sequúntur Agnum quocúmque íerit. Quibus ergo laúdibus júdicas dignam, quæ étiam præit ? Disce, homo, obedíre; disce, terra, subdi; disce, pulvis, obtemperáre. De Auctóre tuo loquens Evangelísta : Et erat, inquit, súbditus illis. Erubésce, supérbe cinis. Deus se humíliat, et tu te exáltas. Deus se homínibus subdit, et tu dominári géstiens homínibus, tuo te præpónis Auctóri. * Felix María, cui nec humílitas défuit, nec virgínitas. Et quidem singuláris virgínitas : quam non temerávit, sed honorávit fœcúnditas : et nihilóminus speciális humílitas, quam non ábstulit, sed éxtulit fœcúnda virgínitas : et incomparábilis prorsus fœcúnditas, quam virgínitas simul comitátur et humílitas. Quid horum non mirábile ? quid non incomparábile ? quid non singuláre ? mirum vero si non hæsitas in horum ponderatióne, quid tua júdices dígnius admiratióne, utrum vidélicet pótius stupénda sit fœcúnditas in vírgine, an in matre intégritas ; sublímitas in prole, an cum tanta sublimitáte humílitas ? Nisi quod indubitánter horum síngulis præferénda sunt simul cuncta, et incomparabíliter excelléntius est atque felícius ómnia percepísse, quam áliqua. Et

quid mirum, si Deus, qui mirábilis cérnitur et légitur in Sanctis suis, mirábilem se exhíbuit in Matre sua? Venerámini ergo, cónjuges, in carne corruptíbili carnis integritátem: mirámini étiam vos, sacræ vírgines, in Vírgine fœcunditátem, imitámini, omnes hómines, Dei Matris humilitátem.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum; quia cum essem párvula, plácui Altíssimo; * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. legitur de Homilia Dominicæ.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

Beata es, virgo María, quæ ómnium portásti Creatórem. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliq. Aña. Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo. Aña. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Dóminus. Aña. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. Aña. Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

Capitulum. *Eccli.* 24.

Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in eléctis meis mitte radíces.

Hymnus.

Te, Mater alma Núminis,
Orámus omnes súpplices,
A fraude nos ut dæmonis
Tua sub umbra prótegas.
Ob pérditum nostrum genus
Primi paréntis crímine,
Ad ínclytum Matris decus
Te Rex suprémus éxtulit.
Cleménter ergo próspice
Lapsis Adámi pósteris:
A te rogátus Fílius
Depónat iram víndicem.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Germinávit radix Jesse: orta est stella ex Jacob. ℟. Virgo péperit Salvatórem: te laudámus, Deus noster.

Ad Benedictus, Aña.

Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam admirábilem Maternitátem.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis, ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commemoratio Dominicæ.

Ad Horas, Añæ et Oratio ut in Laudibus; reliqua ut in Festis B. M.

In ij. Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Aña.

Matérnitas tua, Dei génitrix Virgo, gaúdium annuntiávit

univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

Et fit com. Dominicæ.

DIE XXIV. OCTOBRIS.

S. Raphaelis Archangeli

Duplex majus.

Omnia ut in fine Brev.

DOM. II. NOVEMBRIS.

Patrocinium B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut in fine Brev.

DIE XIV. NOVEMBRIS.

S. Stanislai Kostkæ Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui inter cætera sapiéntiæ tuæ mirácula étiam in ténera ætáte matúræ sanctitátis grátiam contulísti: da, quæsumus, ut beáti Stanisláí exémplo, tempus instánter operándo rediméntes, in ætérnam íngredi réquiem festinémus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Stanislaus, senatória Kostkárum gente ortus in Polónia, quam olim esset milítiam secutúrus, nomen Jesu prænuntiávit, paritúræ matris grémio divínitus inscríptum. Virginitátem adhuc puer ita cóluit, ut patérna in mensa si quid minus pudíce dictum audísset, præ horróre exánimis corrúeret. Ad Viennénse in Aústria seminárium studiórum causa missus, non minus exémplo sodálibus, quam veneratióni fuit. Coáctus inde in lutheráni hóspitis ædes migráre, ibíque a Paulo fratre ad liberiórem vitam omni étiam asperitátum génere incitátus, domésticum bellum toto biénnio constantíssime sustínuit: ad ætérna se, non ad cadúca natum affírmans. Itaque únicum illi erat rerum cœléstium desidérium, perpétua cum Deo consuetúdo, cultus Deíparæ ádeo tener, ut Matrem suavíssime appelláret.

℟. Honéstum.

Lectio v.

Quotidianæ fratris vexatióni crebra ipse jejúnia, flagélla, aliósque insóntis corpúsculi cruciátus adjíciens, lethálem in morbum íncidit. Quo ingravescénte, cum dæmonem horréndi canis spécie insiliéntem signo crucis ter fugásset, sacrum Viáticum, quod in hærética domo decúmbens frustra ab homínibus petébat, ab Angelis accépit. Mox ad púeri Jesu compléxum a beatíssima ejus Matre cómiter admíssus; ac Societáti jussus nomen dare, súbito convaluit. Sed cum áditum ad illam patris timor in Germánia præclúderet; peregríni hábitu solus, pedes, mendícus fugam árripit, certus non sístere, nisi voti compos fiat. Iter non uno Dei benefício prósperum fuit. Nam præter ália, Pauli prófugum fratrem jam assequéntis equi, immísso divínitus torpóre, constitérunt. Et Stanisláus Angelórum pane íterum angélico ministério reféctus, post duodécies centéna pássuum míllia, tandem Romæ in Societátem Jesu a sancto Francisco

Bórgia generáli Præpósito méruit cooptári.
℟. Amávit.

Lectio vj.

Tironis eméríti virtútes in religiósæ vitæ palæstra splendídius eluxére: cháritas præsértim erga Deum, in quem assídue alienáta a sénsibus mente rapiebátur. Inde illi fácies semper accénsa, nonnúmquam rádians; perénnes lácrymæ; ardor péctoris tantus, ut média quoque híeme foret ingésta idéntidem gélida temperándus. Itaque amóre vérius, quam febri æstuans, die assúmptæ in cœlum Vírgini sacro, ad ejus triumphálem pompam própius, ut optáverat, spectándam, ab ipsa beatárum Vírginum choro stipáta vocátus est ex Quirináli domo probatiónis, anno innocéntis vitæ décimo octávo, óperum plénior quam diérum. Multis post óbitum miráculis in sua præsértim Polónia enítuit; cujus armis contra formidábiles Turcárum exércitus spectábilis e cœlo áffuit non semel: et civitátes álias peste, álias incéndio liberávit. Quamóbrem Clemens Décimus eum inter primários totíus regni Patrónos constítuit: Benedíctus vero Décimus tértius (quod a Cleménte Undécimo jam prídem fúerat decrétum) in Sanctórum númerum rétulit.
℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore: Obláti sunt Jesu párvuli, ut manus eis impóneret. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Psalm. 118.

Quid párvulus, nisi húmilis? Hæc sunt mirabília testimónia tua, Dómine, quæ scrutáta est ánima párvuli hujus, et ídeo invénit, quia humiliátus est et párvulus factus est. Quis enim facit mandáta tua, sicut faciénda sunt, id est ex fide, quæ per dilectiónem Dei operátur, nisi ejus in corde per Spíritum sanctum ipsa diléctio diffundátur? Hoc étiam iste párvulus confitétur: Os meum, inquit, apérui, et attráxi spíritum, quia mandáta tua desiderábam. Quid desiderábat, nisi fácere mandáta divína? Sed non erat, unde fáceret infírmus fórtia, et párvulus magna. Apéruit os, cónfitens, quod per se ipse non fáceret, et attráxit unde fáceret. ℟. Iste est.

Lectio viij.

Júnior sum ego, inquit, et contémptus: justificatiónes tuas non sum oblítus. Non sicut inimíci mei, qui oblíti sunt verbórum tuórum. Vidétur autem minor ætáte non oblítus justificatiónes Dei, dolére pro inimícis suis ætáte majóribus, qui oblíti sunt. Nam quid est: Júnior ego non sum oblítus, nisi illi majóres oblíti sunt? Sed contémptum se dicit hic júnior; ídeo factus est major; quia ignobília et contemptibília mundi elégit Deus, ut ea, quæ non sunt, tamquam sint, et ea, quæ sunt, evacuéntur. Et ecce sunt novíssimi, qui erant primi, et primi, qui erant novíssimi.
℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

Iste autem júnior non est oblítus, quia non suam vóluit habére justítiam, sed Dei: de qua étiam nunc dicit : Justítia tua, justítia in ætérnum. Propter hanc passus est persecutiónem júnior a majóre, ut díceret júnior quod séquitur : Tribulátio et necéssitas invenérunt me; mandáta tua meditátio mea est. Sæviant, persequántur; dum tamen mandáta Dei non relinquántur, et ex ipsis mandátis étiam qui sæviunt, diligántur. Intelléctum da mihi et vivam. Intelléctum poscit iste júnior; quem si non habéret, non super senióres intellígeret. Sed eum poscit in tribulatióne et necessitáte, quo intélligat, quam sit contemnéndum, quod ei possunt auférre persequéntes inimíci, a quibus se dicit esse contémptum.

Te Deum laudámus.

¶ Officia SS. Sacramenti et Conceptionis B. M. V. ritu semiduplici, habentur in fine Breviarii.